

[Poulsgaard]

voksen og ikke har haft hånd i hanke med dette, og det har vi grund til at være tilfreds med.

Dette er et paradeforslag, der er fremsat for at takkes det røde flertal i Tinget, og det er kedeligt, at de borgerlige partier synes, man skal give køb også denne gang – for det gør man. Men så er jeg enig i det, hr. Arne Melchior sagde om, at der i hvert fald er taget nogle forbehold i lovforslaget, der gør, at man kan lade dette udvalg få det at vide, regeringen faktisk ønsker det skal have at vide, og ikke mere. Hvis det er rigtigt, er skaden jo ikke så stor.

Men vi kan ikke være med i lovprisningen af dette lovforslag, og vi vil stemme imod det. Vi er ikke tossede efter militær, men som den verden nu engang er, vi lever i, skal vi have et militær. Og jeg kan godt se, at efterretningstjenesten kan få travlt, hvis hr. Lykkeitoft får sendt en masse soldater ned til Sydafrika.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det Radikale Venstre støtter forslaget om, at der skal være et parlamentarisk opsyn med efterretningstjenesterne, men vi tror ikke, at den form, der er valgt, er særlig heldig. Hvis man læser bemærkningerne igennem, kan man se, at det, der ustandselig tales om, og det, der henvises til, er, at man må tage en masse hensyn til udlandet, til sikkerheden og til udenrigspolitikken. Det synes jeg er helt korrekt, når det gælder Forsvarets Efterretningstjeneste. Det er klart, at der er sikkerhedsmæssige og udenrigspolitiske hensyn, som det er nødvendigt at iagttage, og at man må være særdeles varsom for ikke at komme til at skade de agenter, som jeg mener det nu engang er nødvendigt at have.

Der er imidlertid et andet hensyn, som slet ikke er omtalt, men som spillede den helt store rolle i 1964, da vi ifølge et radikalt forslag, der var fremsat af hr. Helveg Petersen, fik et opsyn med politiets efterretningsvæsen. Politiets Efterretningstjeneste har jo først og fremmest at gøre med de danske statsborgere, og dem, man skulle beskytte mod politiets efterretningsvæsen, var naturligvis danske statsborgere. Det hensyn bliver der efter dette lovforslag ikke mulighed for i tilstrækkelig grad at tilgodese. Wambergudvalget havde dette som sin hovedopgave.

Jeg kan minde om, at da tidlige justitsminister Orla Møller engang midt i 1970'erne offentliggjorde, hvor mange danske statsborgere

der var blevet strøget af politiets efterretningsvæsens kartoteker, nåede man op på et så formidabelt tal som 400.000, og de var registreret fra 1964.

Jeg synes ikke, man i tilstrækkelig grad gennem det foreliggende forslag tilgodeser hensynet til, hvordan vi beskytter danske statsborgere mod, at man bliver for ivrig i politiets efterretningsvæsen efter at føre kontrol.

Med henblik på forsvarrets efterretningstjeneste tror vi, lovforslaget kommer til at virke godt, og vi vil stemme for det, men må konstatere, at det ikke tilgodeser danske statsborgere.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Jeg skal på Kristeligt Folkepartis vegne give tilslutning til dette forslag. Jeg er helt overbevist om, at skiftende regeringer vil forstå at administrere det på rette måde. Hvis imidlertid et parti – så kan man diskutere, om det er der eller ikke er der – blandt de fem største ikke formår at holde tæt med det, der oplyses, vil man simpelt hen bare komme i den situation, at oplysningerne ikke gives. I øvrigt er det jo et spørgsmål, om ikke det parti, der tænkes på, er ved at blive lidt mere borgerligt og lidt mere forsvarsvenligt nu, men det er en helt anden side af sagen.

Vi tilslutter os lovforslaget og tilsiger en hurtig udvalgsbehandling.

Berlau (FK):

Det havde unægtelig været bedre, hvis forslaget her havde drejet sig om en nedlæggelse af efterretningstjenesterne. Man må spørge sig selv, hvilke meddelelser disse hemmelige væsener nogen sinde har givet, som kan berettiggere deres eksistens. I betragtning af den alvorlige økonomi og de internationale skandaler og forviklinger, som vi for nylig har været vidne til, hvor efterretningstjenesten ud over de almindelige driftsomkostninger kostede skatteyderne 3,5 mio. kr. til løskøbelse af to meget uheldige spioner efter deres optræden i Polen, havde det været ulige bedre, om omverdenen havde kunnet få det indtryk, at vi i Danmark ikke havde den slags væsener.

Jeg vil godt advare dem, som tror, at dette forslag er en sejr for dem, som har været kritiske over for efterretningstjenesten. Det er vist langt fra tilfældet. Det er helt sikkert, at hr. Arne Melchior har 100 pct. ret, når han siger, at der